

[Thestrup.]

rettet mod alle de Personer, der har opført sig paa samme Maade som Grev Schimmelmänn. Og naar man saa spørger, hvorfor man ikke ønsker samme Bestemmelse anvendt i lignende Tilfælde — i alt Fald ikke ifølge Forslaget —, kan Svaret kun blive det ene: fordi de ikke har et stort Gods, som man ønsker at faa fat i. At det er Konfiskationen, der er Forslagets Formaal, kan der ikke være Tvivl om; det er nemlig den eneste rimelige Grund til at stille Forslaget. Den eneste af de Rettigheder, der er knyttet til Statsborgerretten, som Grev Schimmelmänn endnu har tilbage, er Retten til at opholde sig her i Landet, men selv om vi fratog ham Statsborgerretten, kan vi dog ikke fratage ham Retten til at opholde sig her i Landet, thi efter Folkeretten er det en Grundsætning, der gentagne Gange er anerkendt, ogsaa af Danmark, at en Stat er forpligtet til at modtage eller beholde sine tidligere Statsborgere, saa længe de ikke har Statsborgerret i et andet Land. Der kan derfor ikke være Tvivl om, at det er Konfiskationen, der er Forslagets Formaal. Efter Forslagsstillerens Mening har Højesteret fældet en urigtig Dom ved ikke at konfiskere hele Grev Schimmelmänn's Formue, og denne Del af Dommen er det, man vil rette ved en Lov.

Den Betragtning, at man i sin Tid, da man gav Grev Schimmelmänn den danske Statsborgerret, handlede forkert, og at man nu vil tilbagetage denne Statsborgerret og stille ham, som om han hele Tiden havde været tysk Statsborger, kan efter min Opfattelse ikke bruges. Hvis Grev Schimmelmänn ikke havde haft dansk Statsborgerret, kunde han ikke have været straffet efter Straffelovstillægget. Man kan ikke først betragte Grev Schimmelmänn som dansk Statsborger og straffe ham, fordi han hjalp Tyskland under Krigen, for derefter, naar han har udstaaet sin Straf, at sige: Han var alligevel tysk Statsborger og derfor konfiskerer vi hans Ejendom.

Vi kan, saa vidt jeg kan se, ikke komme uden om, at Danmark har givet Grev Schimmelmänn dansk Statsborgerret, at han derfor maa behandles som dansk Statsborger, at Afgørelsen af hans Sag ligger hos Domstolene alene, og at Højesteret har bestemt, hvor meget af hans Formue der skal konfiskeres. Saa kan vi synes om Højesterets Dom over Grev Schimmelmänn eller lade være, det er ikke det, der er det afgørende; det afgørende er, at vi kun ved at respektere Domstolenes Afgørelser, ogsaa i Tilfælde, hvor de ikke passer os, holder Grundlovens

Bestemmelse om, at den dømmende Magt er hos Domstolene.

Jeg er derfor meget tilbøjelig til at foreslaa det foreliggende Lovforslag afvist som grundlovsstridigt, men jeg har ikke noget imod som af den højtærede Justitsminister foreslaaet at undersøge i et Udvalg, om vi skulde have Brug for Regler angaaende Fratagelse af Statsborgerret.

Steen: Tilfældet Grev Schimmelmänn tilsiger Lovgivningsmagten at vise stor Varsomhed, naar det drejer sig om at meddele Indfødsret. Nu har man udtrykt det, der skulde være afgørende for, om man vil tildele noget saadant eller ikke, paa den Maade, at de paagældende skal have indlevet sig i det danske Samfund. Der kan for mig ikke være fjerneste Tvivl om, at da man meddelte Grev Schimmelmänn dansk Indfødsret, havde han ikke indlevet sig i det danske Samfund — det har han for Resten heller aldrig gjort siden —, og jeg synes derfor nok, at man, staaende over for et Eksempel af denne Karakter, kan have Grund til at interessere sig for og yderligere beskæftige sig med første Del af det forelagte Lovforslag, saadan forstaaet, at det vilde være rimeligt, om vi naaede frem til Klaring af, om vi, som man gør det visse andre Steder, naar Forudsætningen for den Indfødsret, der er meddelt, ikke længere er til Stede, vil tilbagekalde den. Nu er den paagældende Person frakendt almen Tillid i 10 Aar, og Forskellen imellem at have mistet sin Statsborgerret og have mistet almen Tillid er for mig ikke aabenbart indlysende og i hvert Fald ikke meget stor. Ingen vil paastaa, at vi ikke ved Indfødsrets Meddelelse i sin Tid har givet den paagældende Ret til at opholde sig her i Landet, det være sig inden for eller uden for Fængselet. Men det nævnte Spørgsmaal vil jeg meget gerne nærmere drøfte i et Udvalg, og der er virkelig en Baggrund for at optage en saadan Drøftelse, nemlig den, vi her staar over for.

Hvad angaar den sidste Del af Forslaget, som angaar vedkommendes Ejendomme, er det for mig efter alt, hvad der er gaaet forud, aldeles klart, at dette Spørgsmaal er afgjort ved den Dom, Højesteret har afsagt.

Evald Christensen: Jeg kan slutte mig til den sidste ærede Talers Udtalelser med Hensyn til Muligheden for at fratage et Menneske, som har faaet dansk Statsborgerret, denne, hvis han har vist sig uværdig til at have den.

Konfiskationen er der taget Stilling til